Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

15 päivänä kesäkuuta 2010 *

Avoin kilpailu EPSO/AD/77/06 — Kirjalliseen kokeeseen pääsyn epääminen alkukarsintakokeiden tulosten johdosta — EPSOn toimivaltuudet

Asiassa F-35/08,

jossa on kyse EY 236 ja EA 152 artiklaan perustuvasta kanteesta,

**Dimitrios Pachtitis**, avoimen kilpailun EPSO/AD/77/06 hakija, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajinaan asianajajat P. Giatagantzidis ja S. Stavropoulou,

kantajana,

jota tukee

**Euroopan tietosuojavaltuutettu**, asiamiehinään H. Hijmans ja M. V. Pérez Asinari,

väliintulijana,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään J. Currall ja I. Hadjiyiannis,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit H. Tagaras (esittelevä tuomari) ja H. Kreppel,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Schiano,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 1.12.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Pachtitis vaatii virkamiestuomioistuimen kirjaamoon faksitse 14.3.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä (alkuperäinen saapui 19.3.2008) virkamiestuomioistuinta kumoamaan ensinnäkin Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 31.5.2007 tekemän päätöksen, jossa hänelle

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

ilmoitetaan, ettei hän ole läpäissyt avoimen kilpailun EPSO/AD/77/06 alkukarsintakokeita, ja toiseksi EPSOn 6.12.2007 tekemän päätöksen, jossa hylätään hänen 31.5.2007 tehdystä päätöksestä tekemänsä valitus, sekä kolmanneksi kaikki näihin päätöksiin liittyvät toimet.

**Asiaa koskevat oikeussäännöt**

2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, joiden palvelukseen ottaminen tapahtuu [unionin] jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta. Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.”

3 Henkilöstösääntöjen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,

a) joka on jonkin [unionin] jäsenvaltion kansalainen, paitsi jos nimittävä viranomainen myöntää tästä poikkeuksen, ja jolla on täydet kansalaisoikeudet,

b) joka on täyttänyt asevelvollisuutta koskevan lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa,

c) joka täyttää tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset,

d) joka on, jollei 29 artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, joko tutkintotodistustensa tai kokeiden tai molempien perusteella läpäissyt kilpailun liitteen III mukaisesti,

e) jolla on terveydelliset edellytykset tehtäviensä hoitamiseen,

f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä [unionin] kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa [unionin] kielessä.”

4 Henkilöstösääntöjen 29 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää

– –

toimielimen sisällä,

b) muiden toimielinten vastaaviin palkkaluokkiin kuuluvien virkamiesten tekemät siirtohakemukset ja/tai mahdollisuudet järjestää toimielimen sisäinen kilpailu, – –

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. – – Kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi tulevia työhönottoja varten.

2. Otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä – – sekä poikkeustapauksissa, kun kyseessä ovat erityispätevyyttä vaativat tehtävät, nimittävä viranomainen voi noudattaa myös muuta palvelukseenottamismenettelyä kuin kilpailumenettelyä.

3. Toimielimet voivat järjestää kullekin tehtäväryhmälle sisäisiä kilpailuja, jotka perustuvat kyseisen toimielimen kelpoisuusehtoihin ja kokeisiin ja jotka on tarkoitettu vähintään AST 6 tai sitä ylempään tai AD 9 tai sitä ylempään palkkaluokkaan kuuluville virkamiehille. – –

4. Euroopan parlamentti järjestää kerran viidessä vuodessa kelpoisuusehtoihin ja kokeisiin perustuvan sisäisen kilpailun kullekin tehtäväryhmälle, jotka vastaavat vähintään AST 6 tai sitä ylempää palkkaluokkaa tai AD 9 tai sitä ylempää palkkaluokkaa – –.”

5 Henkilöstösääntöjen 30 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen nimeää jokaista kilpailua varten valintalautakunnan. Valintalautakunta laatii soveltuvien hakijoiden luettelon.

– –”

6 Henkilöstösääntöjen Kilpailumenettely-nimisessä liitteessä III olevassa 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Valintalautakuntaan kuuluu nimittävän viranomaisen nimeämä puheenjohtaja sekä yhtä monta nimittävän viranomaisen ja henkilöstökomitean nimeämää jäsentä.

Kahden tai useamman toimielimen yhteistä yleistä kilpailua varten valintalautakunnassa on henkilöstösääntöjen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun nimittävän viranomaisen nimeämä puheenjohtaja sekä henkilöstösääntöjen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun nimittävän viranomaisen toimielinten ehdotuksesta nimeämiä jäseniä sekä toimielinten henkilöstökomiteoiden yhteisellä päätöksellä nimeämiä jäseniä tasapuolisen edustuksen mukaisesti.

Valintalautakunta voi käyttää tietyissä kokeissa apunaan yhtä tai useampaa neuvoa-antavaa lisäjäsentä.

Virkamiesten joukosta valittujen valintalautakunnan jäsenten on kuuluttava vähintään samaan tehtäväryhmään ja palkkaluokkaan kuin täytettävä virka.

Jos valintalautakunnassa on enemmän kuin neljä jäsentä, siihen on kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta olevaa jäsentä.”

7 Liitteessä III olevassa 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tutustuttuaan hakemusasiakirjoihin valintalautakunta laatii luettelon hakijoista, jotka täyttävät kilpailuilmoituksessa vahvistetut edellytykset.

– –

Työnsä päätteeksi valintalautakunta laatii henkilöstösääntöjen 30 artiklassa säädetyn soveltuvien hakijoiden luettelon. Luettelossa on mahdollisuuksien mukaan oltava kaksi kertaa niin paljon hakijoita kuin kilpailussa on avoimia virkoja.

Valintalautakunta esittää nimittävälle viranomaiselle soveltuvien hakijoiden luettelon, jonka liitteenä on valintalautakunnan perusteltu kertomus mahdollisine jäsenten tekemine huomautuksineen.”

8 Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Toimielimet antavat henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan [EPSOn] tehtäväksi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että [unionin] virkamiehiä koskevissa valintamenettelyissä sekä henkilöstösääntöjen 45 ja 45 a artiklassa tarkoitetuissa arvioinneissa ja kokeissa noudatetaan yhdenmukaisia normeja.

2. [EPSOn] tehtävänä on

a) järjestää avoimia kilpailuja toimielinten pyynnöstä,

b) antaa yksittäisen toimielimen pyynnöstä teknistä tukea sen järjestämissä sisäisissä kilpailuissa,

c) määritellä toimielinten järjestämien kaikkien kokeiden sisältö sen varmistamiseksi, että henkilöstösääntöjen 45 a artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimukset täytetään yhdenmukaisella ja johdonmukaisella tavalla,

d) ottaa yleisesti vastatakseen kielitaidon määrittelystä ja sen arvioinnin järjestämisestä sen varmistamiseksi, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset täytetään yhdenmukaisella ja yhtenäisellä tavalla.

3. [EPSO] voi yksittäisen toimielimen pyynnöstä suorittaa muita virkamiesten valintaan liittyviä tehtäviä.

4. [EPSOn] tehtävänä on avustaa eri toimielimiä niiden pyynnöstä tilapäisen henkilöstön valinnassa, erityisesti määrittelemällä kokeiden sisällön ja järjestämällä 'valintakokeet'."

9 EPSOn perustamisesta 25.7.2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja Euroopan oikeusasiamiehen päätöksen 2002/620/EY (EYVL L 197, s. 53; jäljempänä EPSOn perustamisesta tehty päätös) perustelukappaleissa todetaan seuraavaa:

"(1) Voimavarojen tehokkaan ja taloudellisen käytön varmistamiseksi Euroopan [unionin] virkamiesten ja muun henkilöstön valinta olisi annettava toimielinten yhteisen elimen tehtäväksi.

(2) Tämän toimielinten yhteisen elimen tehtävänä olisi laatia kunkin toimielimen ilmaisemien tarpeiden mukaan ja henkilöstösääntöjä noudattaen soveltuvien hakijoiden luetteloita avoimien kilpailujen yhteydessä. Kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimittämisestä päättää kuitenkin kukin nimittävä viranomainen.

– –"

10 EPSOn perustamisesta tehdyn päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"[EPSO] käyttää tämän päätöksen allekirjoittaneiden toimielinten nimittäville viranomaisille henkilöstösääntöjen 30 artiklan ensimmäisen alakohdan ja liitteen III mukaan kuuluvia henkilöstövalintaa koskevia valtuuksia. – –"

11 EPSOn perustamisesta tehdyn päätöksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. [EPSO] laatii 2 artiklassa tarkoitettujen nimittävien viranomaisten sille esittämien pyyntöjen mukaisesti henkilöstösääntöjen 30 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut avoimia kilpailuja koskevat soveltuvien hakijoiden luettelot henkilöstösääntöjen liitteessä III vahvistetuin edellytyksin.

2. [EPSO] voi avustaa perustamissopimuksilla tai niiden nojalla perustettuja toimielimiä ja elimiä sekä laitoksia ja virastoja sisäisten kilpailujen järjestämisessä ja muun henkilöstön valinnassa."

12 EPSOn organisaatiosta ja toiminnasta 25.7.2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission pääsihteerien, tuomioistuimen kirjaajan, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean pääsihteerien sekä oikeusasiamiehen edustajan päätöksen 2002/621/EY (EYVL L 197, s. 56; jäljempänä EPSOn organisaatiosta ja toiminnasta tehty päätös) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. [EPSOn] tehtävänä on järjestää avoimia kilpailuja virkamiesten ottamiseksi Euroopan [unionin] toimielinten palvelukseen parhain mahdollisin ammatillisin ja taloudellisin edellytyksin. [EPSO] laatii soveltuvien hakijoiden luettelot, joiden avulla toimielimet voivat ottaa palvelukseensa korkeasti koulutettua ja toimielinten määrittelemät tarpeet täyttävää henkilöstöä.

2. [EPSOn] tehtävät ovat tarkemmin määriteltyinä seuraavat:

a) toimielimen pyynnöstä avoimien kilpailujen järjestäminen soveltuvien hakijoiden luetteloiden laatimiseksi virkamiesten nimittämistä varten. Kilpailut järjestetään henkilöstösääntöjen säännöksiä, 6 artiklan c [ala]kohdan mukaisesti vahvistettuja yhdenmukaistettuja arviointiperusteita sekä hallintoneuvoston hyväksymää työohjelmaa noudattaen;

b) toimielinten kanssa tehtävä tiivis yhteistyö toimielinten ilmaisemien tulevien henkilöstötarpeiden arvioimista ja näiden tarpeiden mukaisten oikea-aikaisten kilpailuohjelmien valmistelua ja toteuttamista varten;

c) valintamenetelmien ja -tekniikoiden kehittäminen parhaimpien käytänteiden perusteella ja toimielinten henkilöstön eri ura-alueille määriteltyjen pätevyysvaatimusten mukaisesti;

d) toimielinten yhteisten kilpailujen perusteella laadittujen soveltuvien hakijoiden luettelojen ylläpitäminen ja valvonta;

e) vuotuisten toimintakertomusten esittäminen toimielimille.”

13 EPSOn organisaatiosta ja toiminnasta tehdyn päätöksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen asettaa [EPSOn] käyttöön hallintolautakunnan 6 artiklan i [ala]kohdan mukaisesti hyväksymän ’kiintiön’ perusteella asianmukaisen määrän valintalautakunnan jäseniä, lisäjäseniä ja valvojia, jotta varmistetaan valintamenettelyjen moitteeton sujuminen henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 3 artiklan säännösten mukaisesti.”

14 EPSOn organisaatiosta ja toiminnasta tehdyn päätöksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Perustetaan [EPSOn] hallintoneuvosto, jossa on yksi jäsen kustakin toimielimestä sekä kolme toimielinten henkilöstökomiteoiden yhteisymmärryksessä tarkkailijoiksi nimeämää henkilöstön edustajaa.”

15 EPSOn organisaatiosta ja toiminnasta tehdyn päätöksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Hallintoneuvosto hoitaa seuraavia tehtäviä toimielinten yhteisen edun mukaisesti: – –

c) se hyväksyy määräenemmistöllä [EPSOn] toteuttaman henkilöstövalintapolitiikan periaatteet [EPSOn] johtajan ehdotuksesta – –;

– –”

## Asian tausta

16 EPSO julkaisi 15.11.2006 ilmoituksen avoimesta kilpailusta EPSO/AD/77/06 (EUVL C 277 A, s. 3; jäljempänä riidanalainen kilpailu) varallaololuettelon laatimiseksi palkkaluokan AD5 kreikankielisistä kielivirkamiehistä kääntämisen alalla. Kilpailuilmoituksen mukaan hakijoiden oli valittava kahdesta vaihtoehdosta, jotka oli nimetty vaihtoehdoksi 1 ja vaihtoehdoksi 2, heidän kielitaitoaan vastaava vaihtoehto. Sekä hakijoiden toisen että kolmannen kielen oli oltava saksa, englanti tai ranska.

17 Koska kantaja, joka on Kreikan kansalainen, oli työskennellyt kääntäjänä Euroopan yhteisöjen komissiossa tammikuusta 1982 joulukuuhun 1991, hän ilmoittautui hakijaksi edellä mainitun kilpailun vaihtoehtoon 1.

18 Kilpailussa oli kolme vaihetta. Kilpailuilmoituksen B osan mukaan ensimmäisessä vaiheessa eli alustavassa vaiheessa oli kaksi alkukarsintakoetta, joissa kummassakin oli 30 monivalintakysymystä ja joista ensimmäisen tarkoituksena oli arvioida hakijan tietoja Euroopan unionista sekä sen toimielimistä ja politiikoista (jäljempänä a-koe) ja toisen tarkoituksena arvioida hakijan yleistä soveltuvuutta ja pätevyyttä kielellisen ja matemaattisen päättelykyvyn osalta (jäljempänä b-koe). Kilpailuilmoituksen C osan mukaan toinen vaihe muodostui kirjallisista kokeista ja kolmas suullisesta kokeesta. Kilpailuilmoituksen B osan mukaan vaihtoehdossa 1 niitä 110:tä hakijaa, jotka olivat saaneet eniten pisteitä alkukarsintakokeissa ja saavuttaneet ainakin vaaditun vähimmäispistemäärän eli a-kokeessa viisi pistettä kymmenestä ja b-kokeessa kymmenen pistettä kahdestakymmenestä, pyydettäisiin toimittamaan täydellinen hakemuksensa kilpailun toiseen vaiheeseen osallistumiseksi; vaihtoehdossa 2 toiseen vaiheeseen hyväksyttävien hakijoiden määräksi oli vahvistettu 30.

19 Kilpailuilmoituksen D osasta ilmenee, että hakemukset oli esitettävä sähköisesti. Tarkemmin sanottuna kunkin hakijan oli ensinnäkin luotava henkilötiedoillaan sähköinen kansio EPSOn tietojärjestelmään. Kansionsa rekisteröimisen jälkeen hakija pystyi tekemään sähköisen osallistumishakemuksen kilpailuun. Jos hakemus tehtiin määräajassa, EPSO kutsui hakijan sähköisesti osallistumaan kilpailun alustavaan vaiheeseen ja ohjasi sen jälkeen hakijan sellaisen ulkopuolisen sopimuskumppaninsa verkkosivuille, jonka tehtäväksi se oli antanut kilpailun alustavan vaiheen järjestämisen ja toteuttamisen. Tämän sopimuskumppanin verkkosivuilla hakijan oli varattava koetta varten sähköisesti päivämäärä ja kellonaika ajalle 10.4.–4.5.2007, jonka kuluessa alkukarsintakokeet oli tarkoitus järjestää eri koepaikoissa.

20 Hakijat siis suorittivat nämä kokeet, jotka kilpailuilmoituksen B osassa määrätyin tavoin tehtiin tietokoneella, eri ajankohtina ja eri paikoissa. Kysymykset, jotka samaten olivat kullekin hakijalle erilaiset, valittiin sattumanvaraisesti tietokannasta, joka sisälsi ulkopuolisen sopimuskumppanin EPSOlle toimittaman kysymyssarjan. Riidanalaisen kilpailun valintalautakunta osallistui menettelyyn vasta alkukarsintakokeiden päätyttyä ja siis kirjallisten kokeiden ja suullisen kokeen vaiheessa. Kilpailuilmoituksen E osan 2 kohdan mukaan valintalautakunnan jäsenten nimet julkaistaisiin EPSOn verkkosivuilla kaksi viikkoa ennen kirjallisia kokeita.

21 Kun kantaja oli osallistunut alkukarsintakokeisiin, EPSO antoi hänelle sähköisesti tiedoksi 31.5.2007 hänen a- ja b-kokeissa saamansa pisteet ja ilmoitti hänelle samalla, että ”vaikka nämä pisteet ylittivät vaaditun vähimmäispistemäärän tai sivusivat sitä, ne eivät riittäneet siihen, että hän olisi päässyt niiden 110 hakijan joukkoon, jotka olivat saavuttaneet parhaimmat pistemäärät kilpailuilmoituksen B osassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti”. Tässä sähköpostissa nimittäin todettiin, että kantajan pistemäärä oli 18,334/30, kun hyväksytyt 110 parasta hakijaa olivat saaneet vähintään 21,333/30 pistettä.

22 Kantaja pyysi 4.6.2007 lähettämällään kirjeellä EPSOlta jäljennöstä a- ja b-kokeisiin antamistaan vastauksista ja jäljennöstä näiden kokeiden monivalintakysymyksistä sekä luetteloa oikeista vastauksista.

23 EPSO vastasi tähän kieltävästi 27.6.2007 ja varasi itselleen oikeuden esittää selvityksensä myöhemmin julkaistavassa Hakuoppaassa. EPSO erotti erityisesti toisistaan ”esivalintakokeet”, joita oli käytetty aikaisemmissa kilpailuissa ja joiden kysymysten ja vastausten tiedoksi antaminen oli sallittua, ja senkaltaiset ”alkukarsintakokeet”, joita käytettiin riidanalaisessa kilpailuissa ja joiden kysymyksiä ja vastauksia ei voitu antaa tiedoksi.

24 Kantaja riitautti EPSOn 31.5.2007 tekemän päätöksen ”pätevyyden ja sisällön” tekemällä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla valituksen, jossa hän vetosi yhtäältä yhdenvertaisuusperiaatteen, objektiivisuusperiaatteen ja avoimuusperiaatteen loukkaamiseen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin 31.5.2007 tehdyn päätöksen osalta ja toisaalta arviointivirheisiin, joita ”alkukarsintakokeiden valintalautakunta (eli tietokone)” oli väistämättä tehnyt tarkastaessaan kantajan alkukarsintakokeita, kun huomioon otetaan kantajan ammattikokemus, ja vaati, että EPSOn on muutettava tämän päätöksen sisältöä tutkittuaan kantajan alkukarsintakokeet uudelleen ja ilmoitettava kantajalle, oliko valintalautakunta jättänyt huomiotta alkukarsintakokeiden kysymyksiä ja jos oli, mitkä kysymykset.

25 EPSO toimitti kantajalle sähköpostitse 26.11.2007 a- ja b-kokeiden osalta taulukon, jossa oli esitettyjen monivalintakysymysten numerot, kantajan vastauksia vastaavat kirjaimet ja oikeita vastauksia vastaavat kirjaimet, kuitenkaan paljastamatta muutoin näiden kysymysten ja vastausten tekstiä. Tästä asiakirjasta ilmenee, että kielellistä ja matemaattista päättelykykyä testaavista 30 monivalintakysymyksestä kantaja oli vastannut oikein 16:een, kun taas Euroopan unionia koskevia tietoja testaavista 30 kysymyksestä kantaja oli vastannut oikein 23:een.

26 EPSO teki 6.12.2007 päätöksen, jossa se ilmoitti tutkineensa uudelleen yhtäältä kantajan asiakirjat siltä osin kuin oli kyse hänen alkukarsintakokeidensa automaattisesta käsittelystä ja toisaalta tiettyjen kysymysten huomiotta jättämisen vaikutukset kantajan pisteisiin ja hylkäsi valituksen ja pysytti 31.5.2007 tekemänsä päätöksen. EPSO totesi erityisesti huomiotta jätetyistä kysymyksistä, että ”neuvoa-antava komitea”, joka vastasi tietokantaan sisältyvien kysymysten laadunvalvonnasta, oli todella jättänyt huomiotta seitsemän kysymystä, mutta ettei kantajan alkukarsintakokeisiin sisältynyt yhtäkään huomiotta jätetyistä kysymyksistä.

## Asianosaisten vaatimukset ja oikeudenkäyntimenettely

27 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin

— kumoaa EPSOn 31.5.2007 ja 6.12.2007 tekemät päätökset sekä kaikki niihin liittyvät toimet ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii, että virkamiestuomioistuin

— hylkää kanteen ilmeisen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

29 Euroopan tietosuojavaltuutettu toimitti virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 31.7.2008 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Asianosaisten huomautukset hakemuksesta saapuivat virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 8.9. ja 12.9.2008.

30 Virkamiestuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 20.11.2008 antamalla määräyksellä Euroopan tietosuojavaltuutettu hyväksyttiin asiassa väliintulijaksi. Euroopan tietosuojavaltuutetun väliintulokirjelmä saapui virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 29.1.2009. Myönnettyään tässä

kirjelmässä aluksi, että päätökset, jotka koskevat kilpailun järjestämistä ja hakijoiden valintaa kilpailun seuraavaan vaiheeseen, eivät kuulu sen toimivaltaan, Euroopan tietosuojavaltuutettu totesi, että sen väliintulon on näin ollen katsottava koskevan vain kantajan vaatimusta saada tutustua tiettyihin kilpailua koskeviin asiakirjoihin, millä kantaja tukee ensimmäistä kanneperustettaan, joka koskee 31.5.2007 ja 6.12.2007 tehtyjen päätösten perustelujen puutteellisuutta.

31 Komissio ja kantaja esittivät huomautuksensa väliintulokirjelmästä kirjeitse 5.3.2009.

32 Samaan aikaan kun kantaja nosti kanteen virkamiestuomioistuimessa, hän nosti 31.5.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen siitä, että hänen uudistettu hakemuksensa, josta säädetään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 8 artiklassa, oli hylätty. Oikeudenkäynti on tällä hetkellä vireillä, ja asia on kirjattu numerolla T-374/07.

33 Varmistaakseen, että asia käsitellään ja menettely toteutuu parhain mahdollisin edellytyksin, virkamiestuomioistuin toteutti työjärjestyksen 55 ja 56 artiklan mukaisia prosessinjohtotoimia. Tässä tarkoituksessa virkamiestuomioistuimen kirjaamon 18.11.2009 ja 8.12.2009 päivätyissä kirjeissä komissiota kehotettiin esittämään tarkempia tietoja tämän tuomion 26 kohdassa mainitun ”neuvoa-antavan komitean” kokoonpanosta ja roolista.

34 Komissio noudatti virkamiestuomioistuimen prosessinjohtotoimien yhteydessä esittämiä pyyntöjä virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 24.11.2009 ja 14.12.2009 faksitse saapuneilla kirjeillä.

## Oikeudenkäynnin kohde

35 Sen lisäksi, että kantaja vaatii kumoamaan 31.5.2007 tehdyn EPSOn päätöksen, jossa hänelle ilmoitettiin, ettei hän ollut läpäissyt riidanalaisen kilpailun alkukarsintakokeita, hän vaatii kumoamaan 6.12.2007 tehdyn EPSOn päätöksen, jossa hylätään hänen 31.5.2007 tehdystä päätöksestä tekemänsä valitus.

36 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan virkamiehen kanne, joka kohdistuu muodollisesti valituksen nimenomaiseen tai implisiittiseen hylkäämiseen, merkitsee, että virkamiehelle vastainen toimi, jota valitus koski, riitautetaan virkamiestuomioistuimessa (asia 293/87, Vainker v. parlamentti, tuomio 17.1.1989, Kok., s. 23, 8 kohta ja asia T-33/91, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 10.12.1992, Kok., s. II-2499, 23 kohta).

37 Kaikilla ainoastaan valituksen hylkäämistä koskevilla implisiittisillä ja nimenomaisilla päätöksillä nimittäin vain vahvistetaan toimi tai toimimatta jättäminen, josta valittaja valittaa, eivätkä ne ole erillisiä kannekelpoisia toimia (yhdistetyt asiat 33/79 ja 75/79, Kuhner v. komissio, tuomio 28.5.1980, Kok., s. 1677, 9 kohta; asia 371/87, Progoulis v. komissio, määräys 16.6.1988, Kok., s. 3081, 17 kohta; yhdistetyt asiat T-338/00 ja T-376/00, Morello v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok. H., s. I-A-301 ja II-1457, 34 kohta ja asia T-14/03, Di Marzio v. komissio, tuomio 2.3.2004, Kok. H., s. I-A-43 ja II-167, 54 kohta).

38 Virkamiehelle vastaisena toimena ei ole pidettävä pelkästään vahvistavaa tointa, kuten tointa, joka ei sisällä aikaisempaan vastaiseen toimeen nähden mitään uutta ja joka ei siis ole korvannut tätä (ks. vastaavasti asia 23/80, Grasselli v. komissio, tuomio 10.12.1980, Kok., s. 3709, 18 kohta; asia T-608/97, Plug v. komissio, määräys 27.6.2000, Kok. H., s. I-A-125 ja II-569, 23 kohta ja em. asia Di Marzio v. komissio, tuomion 54 kohta).

39 Useaan otteeseen on kuitenkin katsottu, että nimenomainen päätös, jolla valitus on hylätty, ei voi sen sisältö huomioon ottaen olla kantajan riitauttaman toimen vahvistava päätös. Näin on silloin, kun päätöksessä, jolla valitus hylätään, kantajan tilanne tutkitaan uudelleen uusien oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella tai kun sillä muutetaan tai täydennetään alkuperäistä päätöstä. Näissä tapauksissa valituksen hylkääminen on tuomioistuinvalvonnan piiriin kuuluva toimi, jonka tuomioistuin ottaa huomioon arvioidessaan riitautetun toimen laillisuutta (asia T-258/01, Eveillard v. komissio, tuomio 10.6.2004, Kok. H., s. I-A-167 ja II-747, 31 kohta; asia T-375/02, Cavallaro v. komissio, tuomio 7.6.2005, Kok. H., s. I-A-151 ja II-673, 63–66 kohta; asia F-18/08, Ritto v. komissio, tuomio 9.9.2008, Kok. H., s. I-A-1-281 ja II-A-1-1495, 17 kohta) tai jota se jopa pitää virkamiehelle vastaisena toimena, joka on korvannut riitautetun toimen (ks. vastaavasti em. yhdistetyt asiat Kuhner v. komissio, tuomion 9 kohta; em. yhdistetyt asiat Morello v. komissio, tuomion 35 kohta ja asia T-389/02, Sandini v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 14.10.2004, Kok. H., s. I-A-295 ja II-1339, 49 kohta).

40 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että 6.12.2007 tehdyssä päätöksessä vahvistetaan EPSOn päätös, jossa on kieltäydytty sisällyttämästä kantajaa niiden 110 hakijan joukkoon, jotka saivat parhaat pisteet riidanalaisen kilpailun alkukarsintakokeissa, ja samalla hylätty kantajan väitteet ja täydennetty hylkäävää ratkaisua. On nimittäin todettava, että kun 31.5.2007 tehdyssä päätöksessä pelkästään ilmoitettiin kantajalle, ettei hän ollut läpäissyt riidanalaisen kilpailun alkukarsintakokeita, 6.12.2007 tehdyssä päätöksessä sitä vastoin nojaudutaan useisiin perusteisiin, jotka eivät sisältyneet 31.5.2007 tehtyyn päätökseen. Lisäksi 6.12.2007 tehtyyn päätökseen sisältyy uutena seikkana, että tietyt alkukarsintakokeiden kysymykset oli jätetty huomiotta.

41 Näissä olosuhteissa on todettava, että 6.12.2007 tehty päätös, jolla täydennetään 31.5.2007 tehtyä päätöstä, ei ole toimi, jolla viimeksi mainittu päätös vahvistetaan, joten se on otettava huomioon laillisuusvalvonnassa, jota virkamiestuomioistuimen on harjoitettava.

42 Näin ollen on katsottava, että kanne vaikuttaa siten, että vaatimukset 31.5.2007 tehdyn päätöksen, sellaisena kuin se on täydennettynä 6.12.2007 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä riidanalaiset päätökset), kumoamisesta saatetaan virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi.

**Riidanalaisten päätösten kumoamista koskevat vaatimukset**

43 Aluksi on todettava, että vaikka 31.5.2007 tehdyssä päätöksessä pelkästään ilmoitettiin kantajalle, ettei hän ollut läpäissyt riidanalaisen kilpailun alkukarsintakokeita, tämän päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset on ymmärrettävä niin, että ne kohdistuvat päätökseen, jossa kantaja suljetaan pois niiden 110 hakijan luettelosta, jotka saivat parhaat pisteet kyseisistä alkukarsintakokeista.

44 Kantaja vetoaa riidanalaisten päätösten kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi neljään kanneperusteen, joista ensimmäinen koskee kyseisten päätösten perustelujen puutteellisuutta, toinen sitä, ettei EPSOlla ollut toimivaltaa hylätä hakijoita riidanalaisen kilpailun alustavassa vaiheessa, kolmas yhdenvertaisuusperiaatteen, objektiivisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja neljäs ilmeisiä arviointivirheitä.

45 Aluksi on tutkittava toista kanneperustetta.

*Asianosaisten lausumat*

46 Kantaja väittää, ettei EPSOlla ollut toimivaltaa valita alustavan vaiheen alkukarsintakokeiden aiheita, koska aiheiden valinta liittyi kokeiden keskeiseen sisältöön ja kuului valintalautakunnan toimivaltaan. Näin toimiessaan EPSO on lainvastaisesti anastanut itselleen ”kilpailusuoritusten vastaanottajan” toimivaltuudet, joiden pitäisi kuulua vain valintalautakunnalle. Kantajan mielestä nimittäin EPSOn

organisaatiosta ja toiminnasta tehdyn päätöksen sanamuodon mukaan EPSOn tehtävänä on pelkästään ”järjestää” kilpailut eli arvioida yhdessä toimielinten kanssa palvelukseen ottamista koskevat tarpeet, julkaista kilpailuilmoitukset, huolehtia kilpailujen moitteettomasta sujumisesta, tarjota tekninen ja aineellinen infrastruktuuri, valvoa soveltuvien hakijoiden luettelojen hyödyntämistä ja laatia vuotuiset toimintakertomukset. Tässä tapauksessa EPSO on kuitenkin ylittänyt näin määritellyn toimivaltansa, eikä valintalautakunta ole vahvistanut aiheita eikä sen lisäksi lainkaan osallistunut menettelyyn kilpailun alustavan vaiheen aikana, mitä on valintalautakuntien kokoonpanon pysyvyyttä koskeva oikeuskäytäntö huomioon ottaen (asia T-95/98, Gogos v. komissio, tuomio 23.3.2000, Kok. H., s. I-A-51 ja II-219) väistämättä sitäkin suuremmalla syyllä pidettävä tämän oikeuskäytännön vastaisena. Se, ettei valintalautakunta osallistunut menettelyyn tässä vaiheessa, on sitäkin vakavampaa, kun riidanalaisen kilpailun alustava vaihe on kaikkein vaikein, etenkin, kun otetaan huomioon hylättyjen hakijoiden suuri määrä.

47 Komission mukaan alustavan vaiheen alkukarsintakokeet, jotka edeltävät varsinaisia kokeita, eroavat näistä, koska valintalautakunta osallistuu vain jälkimmäisten toteuttamiseen. Se, että valintalautakunta vahvistaa kirjallisten kokeiden ja suullisen kokeen kysymykset, ei merkitse, ettei EPSO voisi vahvistaa alustavan vaiheen alkukarsintakokeiden kysymyksiä. Komission mukaan kantaja on siis väärässä väittäessään, ettei valintalautakunta ole vahvistanut kysymyksiä ja että se on laiminlyönyt täysin tehtävänsä riidanalaisen kilpailun alustavassa vaiheessa, koska tämä kilpailu koski vain alkukarsintakokeita. Kantaja on samaten väärässä viitatessaan edellä mainitussa asiassa Gogos vastaan komissio annettuun tuomioon, koska nyt käsiteltävän asian ja tämän tuomion kohteena olleen asian välillä ei ole mitään yhteyttä sen enempää valintalautakunnan alkukarsintakokeissa olemassaolon kuin valintalautakunnan kokoonpanonkaan suhteen. Komissio toteaa, että oikeuskäytännön mukaan EPSOlla on joka tapauksessa laaja harkintavalta päättää kilpailun järjestämisen edellytyksistä ja sitä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten katsonut asiassa T-207/02, Falcone vastaan komissio, 26.10.2004 antamassaan tuomiossa (Kok. H., s. I-A-305 ja II-1393, 38–40 kohta), että hakijoiden esivalinnan ensimmäisen vaiheen eli alustavan vaiheen järjestäminen tarkoituksena hyväksyä hakijoista vain parhaimmat pisteet saaneet kuului EPSOn harkintavaltaan ja että tämä on sopusoinnussa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevien 4 ja 5 artiklan ja hyvän hallinnon periaatteen kanssa. Tässä asiassa esivalintakokeen läpäiseminen oli todellisuudessa edellytys kirjallisiin kokeisiin ja suulliseen kokeeseen osallistumiseen. Nyt käsiteltävässä asiassa alkukarsintakokeet olivat edellytys kirjallisiin kokeisiin ja suulliseen kokeeseen pääsemiseen. Vaikka asiassa Falcone vastaan komissio kyseessä olleessa tapauksessa alustavan vaiheen koe muodostui esivalintakokeesta ja nyt käsiteltävässä asiassa kysymys oli alkukarsintakokeista, periaate on komission mukaan sama.

*Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta*

48 Aluksi on huomautettava, että henkilöstösäännöissä annetaan erityinen merkitys virkamiesten palvelukseen ottamiselle, kun siinä – sen 27 artiklassa todetuin tavoin – edellytetään erityisesti, että virkamiehet ovat mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia. Vaikka Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 1 kohdan mukaan sama vaatimus koskee myös väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista, on todettava, että kyseisillä ominaisuuksilla on aivan erityinen merkitys virkamiesten tapauksessa, sillä näiden on tarkoitus yhtäältä suorittaa pääosa Euroopan unionin tehtävistä ja toisaalta sitoutua tämän palvelukseen koko työuransa ajaksi.

49 Henkilöstösääntöjen 27 artiklassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi lainsäätäjä on vahvistettuaan ensin 28 artiklassa kuusi edellytystä, jotka henkilön on välttämättä täytettävä, jotta hänet voitaisiin nimittää virkamieheksi, yhtäältä säätänyt 29 artiklassa, että virkamiehet otetaan palvelukseen pääsääntöisesti kilpailun kautta, ja 30 artiklassa, että nimittävä viranomainen nimeää jokaista kilpailua varten valintalautakunnan, joka laatii soveltuvien hakijoiden luettelon, ja toisaalta säännellyt kilpailumenettelyä yksityiskohtaisesti henkilöstösääntöjen liitteessä III.

50 Henkilöstösääntöjen liitteestä III ilmenee erityisesti, että kilpailumenettelyä koskeva sääntely perustuu periaatteeseen nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan välisestä toimivallanjaosta. Samalla kun tämä henkilöstösääntöihin perustuva kaksinvalta on osoitus siitä, että hallintovalta on rajoittanut omia toimintamahdollisuuksiaan, se ilmaisee, että turvatakseen unionin henkilöstön valintamenettelyn avoimuuden lainsäätäjä tahtoo, ettei kyseisen henkilöstön valinnan vaikeaa tehtävää anneta pelkästään hallintoviranomaiselle vaan että tähän osallistuu valintalautakunnan (jossa myös hallintoviranomainen on edustettuna) kautta myös hallinnollisen hierarkian ulkopuolisia henkilöitä ja erityisesti henkilöstön edustajia.

51 Tämän toimivallanjaon puitteissa nimittävän viranomaisen kuuluu – kuten erityisesti henkilöstösääntöjen liitteessä III olevasta 1 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja 4 artiklasta ilmenee – yhtäältä vahvistaa sekakomiteaa kuultuaan kilpailuilmoitus ja toisaalta vahvistaa luettelo hakijoista, jotka täyttävät henkilöstösääntöjen 28 artiklassa luetellut kolme ensimmäistä virkamieheksi nimittämisen edellytystä.

52 Kun nimittävä viranomainen on toimittanut tämän luettelon valintalautakunnan puheenjohtajalle, valintalautakunnan itsensä on – kuten henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 5 artiklassa todetaan – tämän jälkeen ensinnäkin laadittava luettelo hakijoista, jotka täyttävät kilpailuilmoituksessa vahvistetut edellytykset, toiseksi järjestettävä kokeet ja kolmanneksi laadittava soveltuvien hakijoiden luettelo ja esitettävä se nimittävälle viranomaiselle.

53 Lainsäätäjä on valintalautakunnalle annetun olennaisen roolin huomioon ottaen säätänyt eräistä takeista, jotka koskevat sekä lautakunnan asettamista ja kokoonpanoa että sen toimintaa.

54 Siltä osin kuin on kysymys valintalautakunnan asettamisesta ja kokoonpanosta henkilöstösääntöjen 30 artiklassa sekä liitteessä III olevassa 3 artiklassa säädetään siten ensinnäkin, että nimittävä viranomainen nimeää jokaista kilpailua varten valintalautakunnan, toiseksi, että valintalautakunnassa on sen puheenjohtajan ohella yhtä monta viranomaisen ja henkilöstökomitean nimeämää jäsentä, kolmanneksi, että virkamiesten joukosta valittujen valintalautakunnan jäsenten on kuuluttava vähintään samaan tehtäväryhmään ja palkkaluokkaan kuin täytettävä virka, ja neljänneksi, että valintalautakuntaan, jossa on enemmän kuin neljä jäsentä, on kuuluttava vähintään kaksi kutakin sukupuolta edustavaa jäsentä.

55 Valintalautakunnan toiminnasta on todettava, että sen ohella, että valintalautakunnalla on unionin oikeuden yleisistä periaatteista aiheutuvia velvollisuuksia, kuten esimerkiksi velvollisuus noudattaa hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja objektiivisuusperiaatetta hakijoiden arvioinnissa tai valintalautakunnan kokoonpanon pysyvyyttä koskevaa periaatetta (ks. em. asia Gogos v. komissio ja asia T-336/02, Christensen v. komissio, tuomio 5.4.2005, Kok. H., s. I-A-75 ja II-341, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 6 artiklassa säädetään nimenomaisesti, että valintalautakunnan työ on salaista, ja näin on nimenomaan valintalautakunnan työskentelyn riippumattomuuden ja objektiivisuuden takaamiseksi, sillä tällöin valintalautakunta on suojassa kaikelta ulkopuoliselta asiaan puuttumiselta ja painostukselta viranomaisen, asianomaisten hakijoiden tai kolmansien taholta (asia 89/79, Bonu v. neuvosto, tuomio 28.2.1980, Kok., s. 553, 5 kohta).

56 Nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan väliseen toimivallanjakoon, sellaisena kuin sitä kuvaillaan edellisissä kohdissa, ei ole vaikuttanut se, että vuonna 2002 perustettiin EPSO, jonka perustamisasiakirjan 2 artiklassa todetaan nimenomaisesti, että kilpailussa EPSO käyttää nimittäville viranomaisille kuuluvia henkilöstövalintaa koskevia valtuuksia. Lisäksi henkilöstösääntöjen liitteessä III olevasta 7 artiklasta ilmenee, että siltä osin kuin on kysymys virkamiesten palvelukseen ottamiseksi järjestettävien kilpailujen kulusta, EPSOn tehtävät ovat pääasiallisesti organisatorisia. Tätä toteamusta eivät saata kyseenalaiseksi ne erityiset säännökset, jotka sisältyvät EPSOn perustamista koskeviin päätöksiin, jotka koskevat EPSOn organisaatiota ja toimintaa, vaikka näiden päätösten sanamuoto saattaa joskus johtaa virheelliseen käsitykseen, kuten esimerkiksi toteamus, että EPSO ”laatii – –

soveltuvien hakijoiden luettelot” (minkä perusteella voisi ajatella, että EPSOlla on toimivalta ratkaista, keiden hakijoiden kuuluu olla luettelossa), sillä kyseiset päätökset ovat joka tapauksessa hierarkiassa henkilöstösääntöjen säännösten alapuolella.

57 Joka tapauksessa on todettava, että sen enempää kilpailussa esitettyjen kysymysten aiheiden valinta kuin niiden arviointikaan eivät kuulu EPSOn toimivaltaan. Edellisessä kohdassa esitetyn perusteella on väistämättä pääteltävä näin, ja se, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 7 artiklassa ole mitään viittausta mihinkään EPSOn tehtävään, joka liittyisi ”kokeiden sisällöstä” määräämiseen tai sen määrittelemiseen virkamiesten palvelukseen ottamiseksi järjestettävien kilpailujen osalta, vahvistaa tämän päätelmän paikkansapitävyyden, sillä tässä 7 artiklassa päinvastoin annetaan nimenomaisesti EPSOlle tällaisia tehtäviä, kuten erityisesti 2 kohdan c alakohdassa sen varmistamiseksi, että virkamiehet täyttävät vaatimukset, tai 4 kohdassa tilapäisen tai sopimussuhteisen henkilöstön valinnassa.

58 Vaikka tämän perusteella EPSOlle annetut tehtävät ovat omiaan tekemään tästä elimestä tärkeän toimijan unionin henkilöstönvalintapolitiikan määrittämisessä ja toteuttamisessa, siltä osin kuin on sitä vastoin kysymys virkamiesten palvelukseen ottamiseksi järjestettävien kilpailujen kulusta, EPSOn rooli, vaikka se on valintalautakunnan avustamisessa merkittävä, on kuitenkin toissijainen verrattuna valintalautakunnan rooliin, eikä EPSO myöskään voi ottaa itselleen valintalautakunnan asemaa.

59 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja arvostelee sitä, että hänet oli hylätty riidanalaisesta kilpailusta, kun hän oli epäonnistunut alkukarsintakokeissa, joiden aiheita ei ollut valinnut riidanalaisen kilpailun valintalautakunta vaan EPSO, jolla ei ollut toimivaltaa valita kysymysten aiheita. Komissio vastaa tähän pääasiallisesti, että valintalautakunnan valtuuksia ja valintalautakuntaan liittyviä takeita koskevia henkilöstösääntöjen säännöksiä ei voitu soveltaa kyseisiin kokeisiin, sillä nämä eivät olleet osa varsinaista kilpailua vaan kuuluivat mainitun kilpailun alustavaan vaiheeseen, jossa oli tarkoitus valita kyseiseen kilpailuun pääsevät henkilöt.

60 Komission kantaa ei voida hyväksyä.

61 Asiakirja-aineistosta nimittäin ilmenee, että yhteisesti molempien vaihtoehtojen 1 772 hakijasta, jotka olivat varanneet ajan riidanalaisen kilpailun alkukarsintakokeisiin, vain 140:tä voitiin kilpailuilmoituksen B osan mukaan pyytää toimittamaan täydellinen hakemus kilpailun toiseen vaiheeseen osallistumiseksi. Menettely, jossa yli 90 prosenttia hakijoista hylätään, mutta ei muodollisten syiden vuoksi vaan siksi, etteivät he ole menestyneet kokeissa riittävän hyvin, on olennainen osa kilpailua.

62 Se, että alkukarsintakokeet ovat ”kilpailun” luonteisia, on sitäkin ilmeisempää, koska – kuten kilpailuilmoituksen B osassa määrättiin – nyt käsiteltävässä asiassa ei riittänyt, että kyseisistä kokeista sai keskimääräisen tuloksen, vaan kilpailun toiseen vaiheeseen pääsemiseksi vaadittiin (hakijan valitsemassa) vaihtoehdossa 1, että hakija oli niiden 110 hakijan joukossa, jotka saivat alkukarsintakokeista parhaat pisteet. Tämä alustavan vaiheen kokeiden vertaileva luonne on ominainen itse kilpailun käsitteelle, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-167/99 ja T-174/99, Giulietti ym. vastaan komissio, 2.5.2001 antamassa tuomiossa (Kok. H., s. I-A-93 ja II-441, 81 kohta) tähdennetään, samalla tavoin kuin yhteisöjen tuomioistuin oli jo todennut asiassa C-254/95 P, parlamentti vastaan Innamorati, 4.7.1996 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-3423, 28 kohta).

63 Lisäksi on todettava, että vaikka pitäisi komission toteamin tavoin paikkansa, että tietokone tarkasti alkukarsintakokeet ja että kokeiden tarkastaminen perustui näin ollen automatisoituun menettelyyn, jossa ei ollut subjektiivista harkinnanvaraa, tämän automatisoidun menettelyn kulku edellytti kaikesta huolimatta aineellisten päätösten tekemistä, koska tämän tuomion 26 kohdassa mainittu

”neuvoa-antava komitea” oli yhtäältä määrännyt alkukarsintakokeissa esitettyjen monivalintakysymysten vaikeusasteen ja toisaalta jättänyt huomiotta tietyt kysymykset, kuten 26 kohdassa on todettu. Kysymys on selvästi tehtävistä, jotka kuuluvat tavallisesti valintalautakunnalle.

64 Siltä osin kuin on lisäksi kysymys siitä, että komissio on vedonnut asiassa Falcone vastaan komissio annettuun tuomioon, on todettava, ettei tällä ole merkitystä asiassa. Kyseisessä tuomiossa tuomioistuin nimittäin pääasiallisesti vain tunnusti nimittävän viranomaisen harkintavallan käynnistää – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – kilpailu, jossa on kaksi eri vaihetta eli esivalinnasta muodostuva ensimmäinen vaihe, joka perustuu monivalintakysymyksiin, ja toinen vaihe, joka on varsinainen kilpailu ja jonka edellytyksenä on ensimmäisen vaiheen läpäiseminen ja johon pääsee osallistumaan vain pieni osa hakijoista. Nyt annettavassa tuomiossa esitetty päättely ei kuitenkaan millään tavalla kyseenalaista nimittävän viranomaisen tällaista valtaa. Nyt on käsiteltävänä kysymys siitä, voiko EPSO yksin ja täysin ilman valintalautakuntaa järjestää ja saattaa päätökseen kilpailun ensimmäisen vaiheen asiassa Falcone vastaan komissio annetussa tuomiossa tai nyt käsiteltävässä asiassa kuvaillussa muodossa. Ensinnäkään tätä kysymystä ei lainkaan käsitelty asiassa Falcone vastaan komissio annetussa tuomiossa, minkä lisäksi on muistutettava, että kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa valintalautakunta oli tarkkaillut ja valvonut kilpailun kaikkien kokeiden eli myös ensimmäisen vaiheen kokeiden kulkua. On myös lisättävä, että – kuten komissio on myöntänyt istunnossa – ennen EPSOn perustamista voimassa olleen säännöstön mukaan esivalintakokeiden, jotka vastaavat nyt kyseessä olevia alkukarsintakokeita, kulusta huolehtiminen oli uskottu yksin valintalautakunnan tehtäväksi.

65 Edellä todetun perusteella, että kantajalta on evätty pääsy kilpailun toiseen vaiheeseen sellaisen menettelyn päätteeksi, jonka toteuttanut toimija ei ollut toimivaltainen, ja tämän toimijan tekemällä päätöksellä. Kyseinen päätös on näin ollen kumottava.

66 Tilanne voisi olla toinen vain, jos EPSOa tai tämän tuomion 26 kohdassa mainittua ”neuvoa-antavaa komiteaa” voitaisiin pitää henkilöstösäännöissä tarkoitettuna ”valintalautakuntana”. Näin ei kuitenkaan selvästikään ole.

67 Kuten komissio itsekin myöntää vastineensa 4 kohdassa, on nimittäin olemassa riidanalaisen kilpailun valintalautakunta, jonka jäsenten nimet on ilmoitettu kaksi viikkoa ennen kirjallista koetta. Komission mukaan tämä valintalautakunta on kuitenkin osallistunut menettelyyn vasta kilpailun toisesta vaiheesta alkaen, sillä EPSO järjesti alkukarsintakokeet ja valvoi näitä kokeita, joissa ”valintalautakunnalla ei ollut mitään roolia”.

68 EPSOlle annettujen (pääasiallisesti toimielinten neuvomisesta ja avustamisesta muodostuvien) tehtävien moninaisuus ja EPSOn kokoonpano (hallintoneuvosto, joka koostuu yksinomaan toimielinten nimeämistä jäsenistä, koska henkilöstön edustajat, joita on kolme, ovat vain tarkkailijoita) ovat lisäksi esteenä sille, että EPSOa voitaisiin mitenkään yrittää pitää valintalautakuntana, jonka kokoonpanossa noudatetaan tasapuolisen edustuksen sääntöä ja joka muodostetaan kutakin kilpailua varten hyvin täsmällisesti määriteltyyn tehtävään, joka on kyseisen kilpailun saattaminen päätökseen.

69 Lopuksi on todettava, ettei komissio ole ensinnäkään missään vaiheessa väittänyt, että EPSO ja tämän tuomion 26 kohdassa mainittu ”neuvoa-antava komitea” hoitaisivat valintalautakunnan tehtäviä tai että ne muistuttaisivat valintalautakuntaa, vaan se on ”neuvoa-antavan komitean” osalta nimenomaisesti kiistänyt tämän 24.11.2009 päivätyssä kirjeessään, jossa se vastasi tämän tuomion 33 kohdassa mainittuihin prosessinjohtotoimiin.

70 Näin ollen ilman sellaista henkilöstösääntöjen muutosta, jolla EPSOlle annetaan nimenomaisesti tähän saakka valintalautakunnalle kuuluneita tehtäviä, EPSOlla ei ole toimivaltaa suorittaa tällaisia tehtäviä ja erityisesti tehtäviä, jotka virkamiesten palvelukseen ottamisessa liittyvät kokeiden sisällöstä määräämiseen ja kokeiden tarkastamiseen, mukaan lukien monivalintakokeet, joilla on tarkoitus arvioida kielellistä ja matemaattista päättelykykyä ja/tai yleistietoja ja tietoja Euroopan unionista, vaikka näiden kokeiden ilmoitettaisiin olevan hakijoille ”alkukarsintakokeita” kilpailun kirjallisiin

kokeisiin ja suulliseen kokeeseen pääsemiseksi. Tämä pitää paikkansa sitäkin suuremmalla syyllä, jos – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – kilpailun kirjallisiin kokeisiin hyväksytään vain erittäin pieni osa alustavan vaiheen hakijoista.

71 Vaikka pitää lisäksi paikkansa, että unionin laajentumisen ja virkamiesten palvelukseenottoa varten järjestettäviin kilpailuihin osallistuvien hakijoiden määrän kasvun vuoksi valintalautakuntien työtaakka tulee tuntuvasti raskaammaksi, alustavan vaiheen alkukarsintakokeiden tarkastamisesta ja valvomisesta valintalautakunnalle aiheutuva huomattava työmäärä on siitä huolimatta, että kirjallisiin ja suullisiin kokeisiin pääsisi lopulta pieni määrä hakijoita, vain vähäinen verrattuna jälkimmäisten kokeiden vaatimaan suureen työmäärään.

72 Kaiken edellä todetun perusteella riidanalaiset päätökset on kumottava.

**Päätöksiin liittyvien tointen kumoamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottaminen**

73 Nämä vaatimukset on jätettävä tutkimatta, koska niissä ainoastaan viitataan epätäsmällisesti EPSOn päätöksiin, joita ei voida yksilöidä (ks. vastaavasti asia T-72/92, Benzler v. komissio, määräys 24.3.1993, Kok., s. II-347, 16, 18 ja 19 kohta). Komission on kuitenkin toteutettava toimenpiteet, jotka johtuvat siitä, että virkamiestuomioistuin kumoaa riidanalaiset päätökset, ja peruutettava kaikki päätöksiin liittyvät toimet, siltä osin kuin EY 233 artiklassa edellytetään tällaista peruuttamista.

**Oikeudenkäyntikulut**

74 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut, jollei työjärjestyksen II osaston 8 luvun muissa määräyksissä toisin määrätä. Saman artiklan 2 kohdan nojalla kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja. Työjärjestyksen 89 artiklan 4 kohdan mukaan väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

75 Edellä esitetyistä perusteluista seuraa, että komissio on asiassa hävinnyt asianosainen. Lisäksi kantaja on vaatimuksissaan nimenomaisesti vaatinut, että vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska käsiteltävän asian olosuhteet eivät oikeuta soveltamaan työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan määräyksiä, komissio on näin ollen velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Väliintulija Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Euroopan henkilöstövalintatoimiston 31.5.2007 ja 6.12.2007 tekemät päätökset, joilla Dimitrios Pachtitis suljettiin niiden 110 hakijan luettelon ulkopuolelle, jotka olivat saaneet parhaat pisteet avoimen kilpailun EPSO/AD/77/06 alkukarsintakokeissa, kumotaan.**

**2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Dimitrios Pachtitisin oikeudenkäyntikulut.**

**3) Väliintulija Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Gervasoni Tagaras Kreppel

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä kesäkuuta 2010.

W. Hakenberg
kirjaaja

H. Tagaras
toisen jaoston puheenjohtaja